

Klasse, hvor Embedet som Justitsminister, som den ypperste Haandhæver af Ret og Retfærdighed, beklædes af Landets mest forslagne Forretningsmand.

Matzen: Jeg ønsker kun at henvende nogle Bemærkninger til den højtærede Udenrigsminister og at udbede mig en lille Oplysning. Jeg vil begynde med at udtale min Beklagelse af, at det høje Udenrigsministerium i en alt for overdreven Grad indhyller sig i en Hemmelighedsfuldhed, som det vilde være ønskeligt, at det ikke vilde indhulle sig i. Jeg indrømmer ganske vist, at der naturligvis maa vises Diskretion, men jeg er overbevist om, at der er mange Ting, som burde meddeles, men som man ikke meddeler, fordi man siger: Det er en Hemmelighed. Jeg kunde nævne mange Eksempler derpaa; som en af disse Ting skal jeg blot fremhæve, at da jeg skrev min Bog om Optantspørgsmaalet, fik jeg tilfældig i en Bog, som udgives af Hamborgs Politi, Oplysning om en Erklæring, som var afgiven af vort Udenrigsministerium. Nu vil jeg dog gøre opmærksom paa, at det ikke er der, man skal søge Udtalelser og Erklæringer fra Udenrigsministeriet; de burde dog fremkomme der, hvor de høre hjemme, nemlig i Ministerialtidende. Saadanne Udtalelser f. Eks. om Danskes Retsstilling i Udlandet, Udtalelser af retsforklarende og retsoplysende Karakter kunde og burde meddeles, men de meddeles i en alt for ringe Grad, og de ny Meddelelser, som udgives af Udenrigsministeriet, angaa jo kun danske Sager, men der er der saa forsvindende lidt angaaende Retsspørgsmaal, som jeg dog ogsaa antager maa forekomme. Som et andet Eksempel paa den Hemmelighedsfuldhed, der iagttages, som i alt Fald forekommer mig ganske unødvendig, skal jeg blot omtale den Maade, hvorpaa den højtærede Udenrigsminister har behandlet den Sag, som ogsaa i dette Ting har været Genstand for Omtale, vedrørende den danske Gesandt i Berlin. Det blev sagt, at det var en Opræden fra hans Side, som havde vakt en pinlig Opmærksomhed i Offentligheden. Ja, det er ganske vist, det har den gjort, men saa forekommer det mig ogsaa, at Offentligheden har Krav paa en Forklaring af dette Forhold. Men det har den højtærede Udenrigsminister i Folketinget nægtet at ville udtale sig om, men i Stedet derfor henlægger han Aktstykkerne i Finansudvalget. Ja, der kunne altsaa ogsaa andre Rigsdagsmænd under Tilsyn af et Medlem af Finansud-

valget faa Lov til at læse Aktstykkerne, men derved faar Offentligheden ikke den Viden, den har Krav paa, og jeg kan ikke se, hvorfor den ikke skulde kunne faa en saadan Viden. Da disse Aktstykker altsaa ere hemmelige, skal jeg ikke udtale mig om dem, vi kunne jo ikke her diskutere dem. Jeg skal heller ikke udtale mig om Gesandtens Forhold; i saa Henseende forbeholder jeg mig min Opfattelse. Jeg skal kun sige, at den Maade, hvorpaa den højtærede Udenrigsminister har taget denne Sag, finder jeg alt andet end heldig. Der kunde her til Belysning af Sagen være sagt adskillige Ting, som Offentligheden havde Krav paa at faa at vide. Og jeg beklager denne Hemmelighedsfuldhed saa meget mere, som dog Udenrigsministeren i andre Retninger har vist, at han ønsker at give Offentligheden Lejlighed til at blive bekendt med Udenrigsministeriets Anliggender. Nu have vi f. Eks. faaet en Beretning om Konferencen i Haag, et Fremskridt, vi maa takke for; vi fik ingen Beretning angaaende den forrige Conference. Det er altsaa et Fremskridt, jeg med Glæde noterer; thi ogsaa hvad Traktater og Overenskomster angaar, har den højtærede Udenrigsminister vist heller ikke udvist den Omhu med Hensyn til Offentliggørelse, som man burde udvise. Det er f. Eks. sagt mig, at den Traktat, der staar endnu angaaende en Overenskomst med Venezuela, skal være bortfalden for længe siden, men jeg har ikke set nogen Offentliggørelse derom. Derimod har jeg troet, at der ikke kunde blive Spørgsmaal om, at den danske Regering med Vidende og Villie deltog i en international Akt, som den ikke offentliggjorde. Det vil jeg ogsaa indtil videre tro endnu. Men jeg finder dog Anledning til at ønske en udtrykkelig Bekræftelse af denne Kendsgerning fra den højtærede Udenrigsministers Side i Anledning af en offentlig Meddelelse, der foreligger i et folkeretligt Værk af en bekendt Forfatter, angaaende en international Protokol, der skal være medunderskrevet af forskellige Magter, indeholdende Beslutninger om Forholdsregler mod Anarkister. Forfatteren angiver nøjagtigt baade Stedet, hvor den er bleven underskrevet, Dagen, paa hvilken det er sket, og Aaret, som er 1904. Han nævner ogsaa forskellige Ting, som skulle staa i denne Protokol, og han angiver endvidere Magterne, som have undertegnet den. Det er nu ingenlunde alle Magter, thi der var en hel Del, der fandt, at det ikke var loyalt og konstitutionelt at underskrive